
Auca de Jacint Verdaguer (1845-1902)

L'home de la Renaixença que mereix més coneixença

1. Un disset de maig ve al món,
Verdaguer, mira per on!
2. Al poblet de Folgueroles
on aprèn les beceroles
3. Es un noi dels més trapelles
que organitza Caramelles
4. Amb sa mare, dalt l'ermita,
sent la Musa que l'invita
5. I un bon dia, fet i dit!
se'n va a Vic tot decidit
6. On s'expliquen en llatí
que li costa de pair
7. Hi llegeix a gavadals
autors clàssics immortals
8. Fa amistat amb en Collell,
un vailet lletrut com ell
9. A can Tona com treballa
amb els grans i amb la quitxalla!
10. Fins que no sent cantar el gall,
no abandona el seu treball
11. A vint anys als Jocs Florals
obté èxits triomfals
12. S'hi presenta amb barretina;
més d'un galtaplè rondina
13. Al Desmai, amants de l'art
amb ell funden un esbart
14. En un any de mil temperis,
Mistral diu: "Marcel.lus eris"
15. Primer, missa vol cantar
entre un dolmen i un altar
16. A Vinyoles, de vicari,
versos fa i passa el rosari
17. Fins a perdre-hi la saltut
i el llorer li queda eixut
18. El doctor li recomana
que s'embarqui vers l'Havana
19. I renoi que bé li va,
quin remei el viatjar!
20. Car «L'Atlàntida» s'ho val
pel que té de genial
21. Se'ns hi narra sàviament
la dissort d'un continent
22. Que encoratja el gran Colom
a volar fins al Nou Món
23. Dedicada va al Marquès
que al palau amb goig l'ha pres
24. De moment tot li va bé,
fa de clergue i d'almoïner
25. I escriu rims característics
com «Idil.lis i cants místics»
26. O com l'oda «A Barcelona»
que l'Ajuntament pregona
27. Viatjant per tot Europa
amb Don Güell esmorza i sopa
28. Al costat de grans prohoms
també es queixa al rei Alfons
29. Quan publiqui «Canigó»
causarà admiració
30. Hi relata amb molt d'estil
l'aventura de Gentil
31. Heroi mític català
que amb els moros guerrejà
32. A Ripoll rep de Morgades
les més fortes abraçades
33. De la terra enamorat
ecriu «Pàtria» i «Montserrat»
34. Mes la lira ja no aguanta
en tornar de Terra Santa
35. I ara l'home se'ns despista,
se les dóna d'exorcista
36. La Duran amb dues filles
fica el nas a Can Comillas
37. El Marquès al Bisbe crida
i preparen la sortida
38. Disgustat per l'embolic
va a la Gleva, prop de Vic
39. Per posar remei al dany
escriu «Roser de tot l'any»
40. Que se'n torni amb les Duran
un escàndol ho creuran
41. "A divinis" l'ha suspès
Don Morgades i ell, ofès,
42. «En defensa pròpia» escriu
on ens conta com no viu
43. Penitent i solitari
ha collit «Flors del Calvari»
44. A la fi el Bisbe el perdona
i diu missa a Barcelona
45. Però a Betlem ja no és qui era
ni en ple bosc, a Vallvidrera
46. On morí el 1902,
sense un ral, tuberculós
47. D'ell ens queda un gran record:
una llengua que no mor
48. Per això som i volem ser
molts Amics de Verdaguer!

Joan Vilamala, 1988